

KAUNEUS KATSOJAN SILMÄSSÄ

Vihreän voiman vähetessä myös muut värit nähdään paremmin.

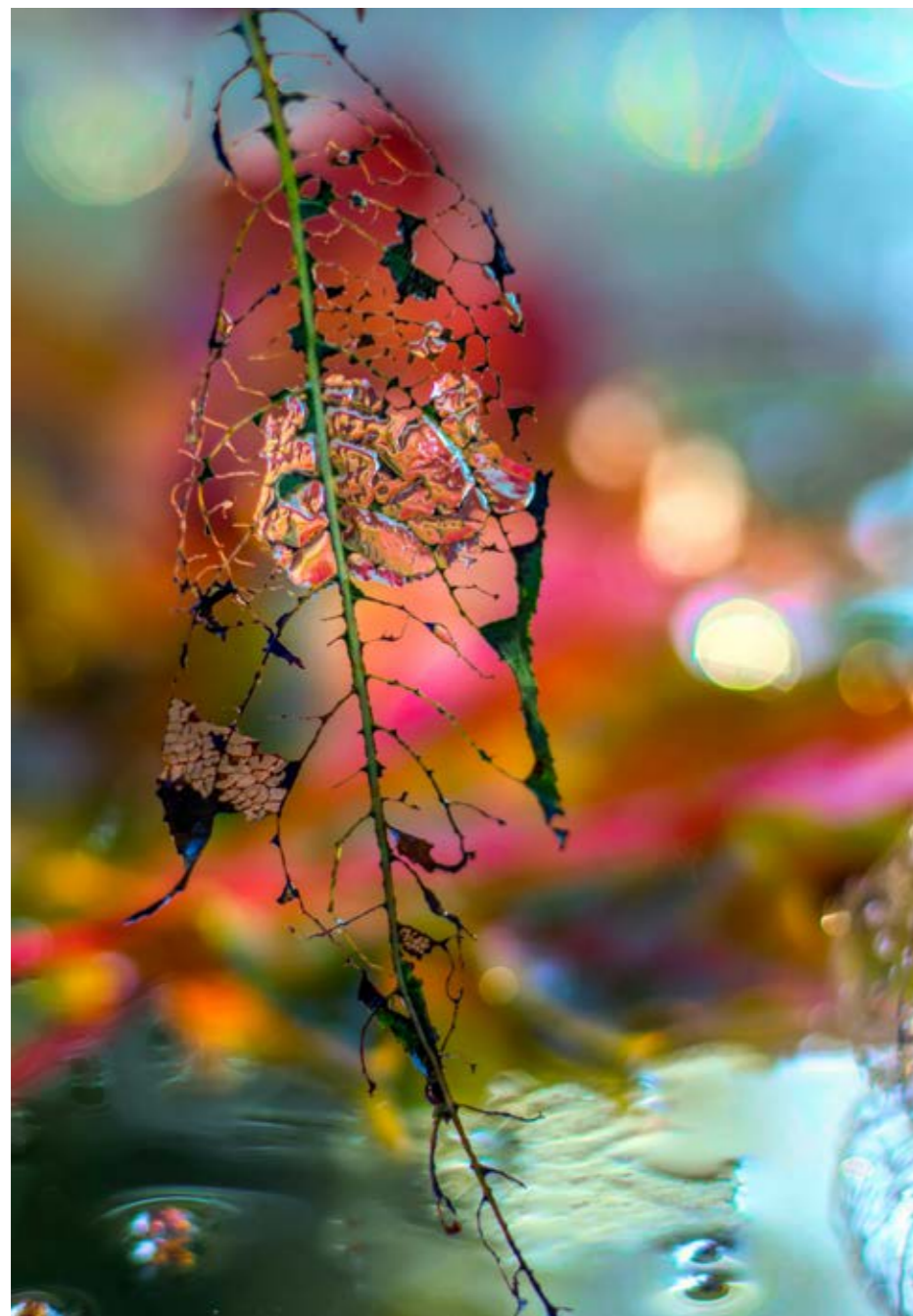
Lehteni reikiintyessä valo loistaa selvemmin.

Päivä paistaa lävitseni ja muuttaa muotoni.

Lopulta valona enää loistan, metsän pisaroita koristan.

Sun katseeltasi katoan, jätän muodon maailman.

(Heijastuksia/ Merja Elisabeth)

LUONTO- KOKEMUKSIA

Merja Elisabeth on luontokuvaukseen hurahtanut toimittaja, joka viettää vapaa-aikansa mieluiten metsissä.

TEKSTI JA KUVAT: MERJA ELISABETH

Ruskan värit ovat upeita ja mieluisia kuvaajalle. Syksyn edetessä värit muuttuvat ruskean harmaiksi. Loppuvuodesta luontokuvaajalle tulee melkein pä ankea olo, kun kuvauskohteet näyttävät vähenevän ja vähenevän. Lehtien pudotessa ja kuollessa pihat näyttävät olevan täynnä roskia.

Silloin pitää katsella ympäristöä tarkemmin ja hieman erilaisten silmälasien kautta. Näin voi nähdä jopa roskien potentiaalin. Kuollut tai kuivunut voi olla kaunista, kun sitä katselee luovuuden kautta. Onhan 'kauneus katsojan silmässä'. Olenkin päätenyt kutsumaan niiden piilossa olevaa kauneutta roskateiteeksi.

Pieni lisäys valoa, väriä tai veden eri muotoja voi saada aikaan mielenkiintoisia ja taiteellisia otoksia. Reikiintyneet lehtiruodit voivat paljastaa ja heijastaa mielenkiintoisia yksityiskohtia ja muotoja.

Aktiivisena lintukuvaajana arvostan välillä kohteita, jotka pysyvät paikoillaan. Ne tarjoavat mukavaa harjoitusta, jossa voi enemmän keskittyä tekniikkaan, taiteeseen, näkökulmiin ja luovuuteen.

Eräs lempikuvauskohteeni on ollut pitkään lyhtykoiso (lyhtykukka, juutalaiskirsikka / *Physalis alkekengi*). Se on monivuotinen koisokasvi ja suosittu koristekasvi. Se leviää helposti pihojen ulkopuolelle muualle luontoon. Kukka on väriltään valkoinen. Sen kehittyessä hedelmäksi kasville ilmaantuu kaunis oranssinpunainen verhiö.

Oranssi hedelmä on toki kaunis, ja olenkin keräillyt niitä joskus koristeeksi sisätiloihin. Tämänkin kasvin kohdalla minua on viehättänyt kuitenkin eniten parhaat päivänsä nähnyt kuivunut hedelmä, jossa jäljellä on enää lehden tukirakenne ja sen suonitus. Mielikuvituksella ruodista voi saada keväisiä, syksyisiä, koristeellisia, tummia tai vaikkapa jouluisia efektejä.

Luonnossa näkemistäni asioista mieleeni syntyy usein henkisiä viestejä. Kirjassani *Heijastuksia* pohdinkin kuivuneiden kasvien kohdalla kuoleman ja syntymän teemoja. Sitä, kuinka vanhan pitää kuolla, jotta uutta voisi taas syntyä.

